

TOMÁŠIČKĀR

ČÍSLO 113

NOVEMBER 2016

JE SPÄŤ!

V TOMTO
ČÍSLE:

PRÍHOVOR RIADITEĽA

ROZHOVORY
ALENA ŠIŠŤÍKOVÁ
DARINA LEŠKOVÁ

Čo sa stalo?

Ako počas roka, aj cez prázdniny sa naša škola neustále zveľaďuje. Aj počas tohto leta sa uskutočnilo hneď niekoľko zmien.

V interiéri školy prebehlo viacero zmien. Náš šikovný školník zabezpečil renováciu skriniek. Odteraz sú na nich nové zámky, ktoré lepšie ochránia naše veci.

Už v prvý deň nás privítali nové automaty, ktoré sa nachádzajú pred našou školskou aulou. Jeden z nich ponúka teplé nápoje, v druhom zas nájdeme širokú škálu rôznych druhov pochutín.

Zmenou si prešla aj naša učebňa cudzích jazykov, ktorú vyzdobila Lucia Krúteľová, bývala žiačka Kvarty A.

Hoci nám tento rok niekoľko učiteľov odišlo, učiteľský zbor sa napriek tomu rozrástol o nové tváre. Kabinet anglického jazyka bol posilnený o Mgr. Darinu Leškovú, Mgr. Martina Lauka a Mgr. Katarínu Zamborovú PhD.

Po dlhšom čase sa k nám vrátila Mgr. Lívia Horehárová (chémia).

Keďže hlavičky si potrápime počas celého školského roka, 22. septembra sme si na Mladej Garde potrápili telo na tradičnom športovom dni.

Niektorí z nás boli na výlete v Prahe, ktorý bol ich odmenou za úspechy získané pre našu školu.

14. októbra bol Deň jablák, tiež sme si pomaškrtili na Tradičnom babičkinom koláči a 19. októbra sme absolvovali zber papiera.

Fotografia na titulnej strane: *Veronika Vladová, Kvinta B*
Fotografia zo športového dňa: *Patricia Andicsová, III.A*

OBSAH

- 2 Novinky
- 3 Príhovor riaditeľa
- 4 Úvod
- 5 50. výročie školy
- 6 Boli sme pri tom
Európsky summit regiónov a miest 2016
- 8 Na kávičke... s klasikom
Alena Šišťiková
- 9 Čitateľský únik z reality
Sto dní šťastia
- 10 Globetrotter
Hore nohami v Austrálii
- 12 Na kávičke...
Darina Lešková
- 14 Halloween na GLN

Čo nás čaká!

Ešte nás toho čaká veľa, ako napríklad rekonštrukcia bazéna. Nevieme však kedy presne, preto si na hodinách poriadne zaplávame aby sme mali aspoň nejaké známky.

Hoci sa už každý teší na ďalšie prázdniny, predtým si musíme prejsť množstvom testov, projektov a ústnymi skúškami. Držíme vám (i nám) palce do nového školského roka!

PRÍHOVOR RIADITEĽA

Milí žiaci, učители a rodičia, začiatkom nového školského roka 2016/2017 mi dovoľte sa prihovoriť k vám niekoľkými vetami a myšlienkami k nasledujúcemu obdobiu.

Vám, milí žiaci, by som chcel najprv poďakovať za dôstojnú reprezentáciu našej školy, za systematické zapájanie sa do rôznych súťaží a dosahovanie pozoruhodných výsledkov. Mnohí z vás obstáli v okresných, regionálnych a krajských kolách. Úspešným zapojením sa do aktivít nášho PROJEKTU ZDRAVIA ste krásne a ľudsky zviditeľňovali našu Tomášičku i širokej verejnosti. Všetkým, ktorí ste sa pričínili o dobré meno našej školy, blahoželám a všetkým, ktorí ste svojou prácou, správaním a aktivitou vytvárali dobrú atmosféru, ďakujem.

Vám, vážení učители, som veľmi povďačný za kvalitu učenia, za prípravu našich žiakov na súťaže, maturitné skúšky i vysoké školy. Tiež za vytváranie vhodnej atmosféry, v ktorej sa žiaci cítia uvoľnene a slobodne – ale tak, aby poznávali a dodržiavali hranice tejto slobody, aby si vážili druhých ale i samých seba. Všetkým vám, vážení učители za náročnú prácu vyslovujem poďakovanie.

Vám, naši rodičia a priatelia, by som chcel povedať, že vaše pripomienky boli vždy vítané, či už boli zamerané kriticky alebo pochvalne. Vaše názory majú v škole svoju vážnosť, rešpektujú sa nové nápady, návrhy a vždy sa hľadá také riešenie, ktoré smeruje k optimálnej spokojnosti všetkých zainteresovaných. Za dobrú spoluprácu s vami, vám za celú školu veľmi pekne a úprimne ďakujem.

Školský rok 2015/2016 je minulosťou, bol ťažký ale zároveň úspešný. Ani sme sa nenazdali a máme letné prázdniny za sebou. Dúfam, že toto pekné prázdninové obdobie vám pomohlo načerpať maximum fyzických a duševných síl. Zároveň je to však obdobie, ktoré nám všetkým mimoriadne rýchlo ubieha a opäť nás čaká ďalší nový školský rok. Pre niektorých žiakov je prvým, no pre niektorých už ôsmym.

V nasledujúcom období je hlavným cieľom školy výchova múdrych a dobrých ľudí. Úlohou je premeniť tradičné encyklopedicko-memorovacie vzdelávanie na tvorivo humánnu výchovu a vzdelávanie. Možno sa pýtate ako to dosiahnuť. Myslím si, že odpoveďou bude:

- Pokračovať vo všetkom, čo sa osvedčuje
- Pripravovať žiakov tak, aby boli flexibilní, komunikatívni a organizačne schopní
- Vyzbrojiť našich žiakov jazykovou zdatnosťou ako vstupným kapitálom na celý život v spojenej Európe
- V neposlednom rade pripraviť našich maturantov, tak, aby čo najlepšie zmaturovali a zvládali skúšky na vysokých školách ako aj iné skúšky pri vstupe do života dospelých.

Ako riaditeľ školy som pripravený vám, milí naši žiaci, maximálne pomáhať a vytvárať priaznivé a nevyhnutné podmienky pre splnenie týchto cieľov. Bude mojou snahou odovzdať vám všetko tak, aby z každého z vás bol zdravý, sebavedomý a schopný mladý človek, na ktorého budú hrdí jeho rodičia i učители, a súčasne, aby ste boli hrdí na svoju školu, ale i mesto a krajinu

Som presvedčený, že nasledujúce obdobie nám spoločne, milí žiaci, učители a rodičia prinesie dostatok radosti a uspokojenia zo štúdia a práce a tiež krásne úspechy pri reprezentácii školy, ale i maturitných a prijímacích skúškach a veľa pekných, neopakovateľných študentských zážitkov z množstva zaujímavých školských podujatí.

Želám vám v novom školskom roku, aby ste si opäť v dnešnej dobe, keď vzťah človeka k človeku má určité trhliny, dokázali nájsť najmä v našej škole, v našej tomašičkárskej atmosfére, čas i pre úsmev, milé slová a priateľstvá.

K tomu všetkému vám milí študenti, rodičia a učители úprimne prajem do nasledujúceho obdobia mnoho síl, zdravia a optimizmu! ■

Norbert Kyndl
riaditeľ školy

Milí čitatelia,

po dlhšej dobe sa vám opäť hlási váš obľúbený časopis Tomášičkár.

Vraciame sa s overenými stálymi rubrikami, ako napríklad rozhovor s nováčikom našej školy – Na kávičke, rozhovor so stálicou našej školy – Na kávičke s klasikom, rubrikou Globetrotter, či s novinkami z našej školy ...

Chystáme však aj novú rubriku o knižných recenziách, prinesieme vám množstvo zaujímavých článkov a dáme priestor aj vám a vašej tvorbe.

Veríme, že sa nám podarí nadviazať na úspešnú tradíciu tohto časopisu a každý si nájde to, čo ho zaujíma. Do nového školského roka vám celá redakcia praje veľa úspechov a príjemných zážitkov na našej Tomášičke.

Vaša redakcia
časopisu Tomášičkár

Milí moji Tomašičkári, milí priatelia, milí absolventi, milí nováčikovia.

alebo

BYŤ TOMÁŠIČKÁROM JE ÚŽASNÉ

Vítam vás na našej starej dobrej Tomášičke, na alma mater, ktorá svojim neopakovateľným rukopisom zaplňa stránky histórie už 52. rok. Roky úspechov, výnimočných zážitkov i osobností, roky neopakovateľných vzlietnutí a štartov pod taktovkou profesionálov a v réžii tých najlepších. Vitajte moji drahí. Nájdite si u nás svoje miesto, svoju parketu, svoju vlastnú cestu štúdia, rozvíjania a zdokonaľovania sa. Nájdite svoje šťastie. Lebo to sa skrýva práve v práci na sebe a v službe svojim blízkym a svojmu mestu, svojej krajine.

Otvárame vám množstvo dvier, predstavujeme veľa výziev a príležitosti. Každý ste v niečom dobrý, každý nech robí, čo ho baví, vtedy sme výnimoční a dosahujeme výsledky.

A na to sme my na Tomášičke zvyknutí. Na šťastné deti, na spolupracujúcich rodičov, na úspech a výsledky, ktoré nás bavia a ktoré vás posúvajú k vysnívanej kariére.

Nie je väčším šťastím pre školu, ako vidieť svojich absolventov šťastných a spokojných v povolani a v živote.

Natália Zajačková
zástupkyňa riaditeľa

Fotografia: Marcel Borský, Kvinta B

TIPRÁZ

ČLENOVIA REDAKČNEJ RADY

TOMÁŠIČKÁR

p. zástupkyňa Natália Zajačková

redaktori a redaktorky: Viktória Leibnerová, Alexandra Jankovičová, Lina Barancová, Katarína Tibenská, Lucia Klepetková, Veronika Vladová, Kornélia Fülöpová, Patrícia Andicsová, Viola Stuchlíková

grafici: Marek Božík, Marcel Borský

Koordinátorka a jazyková korektúra: Adriána Dudová

Školský časopis Tomášičkár: November 2016. Vydanie č.113.
Gymnázium Ladislava Novomeského, Tomášikova 2, Bratislava

...Môžeme sa pochváliť, že v Cerne pracuje zo Švajčiarska 45 vedcov a zo Slovenska 120. A máme tam aj absolventov Tomášičky. Práve v Cerne sa podaril jeden zo zázrakov poznania, že vieme presne povedať, ako sme sa tu ocitli. Ale na otázku „Prečo?“ hľadá tím svetových vedcov odpoveď ďalej. Poznanie obohacuje a je to jediný spôsob ako pochopiť zmysel vlastnej existencie. Želám Vám, aby sme dokázali tú radosť i des z poznania vlastnej existencie odovzdávať ďalej. Vám na Tomášičke sa to darí...

- ABSOLVENTKA IVETA RADÍČOVÁ, BÝVALÁ PREMIÉRKA

Dobrá škola sa pozná podľa jej absolventov. Vycibrený um, dobré spôsoby, úspešní, talentovaní, všestranne krásni ľudia, ktorí ovplyvňujú celú našu krajinu.

- ABSOLVENTKA
IVETA MALACHOVSKÁ, MODERÁTORKA

...Závidím všetkým, ktorí ste na takúto školu chodili. Závan výnimočného ducha vanie nielen na Miestnom úrade, ale v celom Ružinove...

- DUŠAN PEKÁR, STAROSTA RUŽINOVA

**BOLO PRE MŇA
CŤOU UČIŤ NA
TAKOM
GYMNÁZIU.**

- CHRISTOPHER REICHARDT,
NEMECKÝ LEKTOR

**Keby moje dcéry
študovali na
Slovensku, zveril by
som ich vám.**

- PETE MILLER, ANGLICKÝ
LEKTOR, NOVINÁR A SPISOVATEĽ

Sme hrdí na to, že sme boli a že sme Tomášičkári. V čom tkvie, vážení priatelia, tajomstvo úspešnej školy? Jednoznačne v jej učiteľoch a riaditeľovi. Táto škola mala za 52 rokov 2 riaditeľov. Je tu stabilita, kontinuita, systém a jasná predstava o cieľoch. Je tu tradícia, že táto škola okrem vedomostí, dáva aj nenapodobiteľnú atmosféru. Všetky tie zážitkové podujatia, divadelné predstavenia, happeningy, zdravé raňajky, umelecké, športové a charitatívne podujatia ozvlášťujú a spríjemňujú štúdium. Vytvárajú niečo viac ako vzorce a poznatky – atmosféru, pocity, ktoré si študenti odnesú do života a s láskou spomínajú, že chodili práve na Tomášičku, spomínajú s vdakou na tých, ktorí im tie krásne gymnaziálne roky vytvorili. Za mesto Bratislava môžem prehlásiť: My sme na takúto školu nesmierne hrdí.

- ABSOLVENT MILAN FTÁČNIK,
BÝVALÝ PRIMÁTOR BRATISLAVY, BÝVALÝ MINISTER ŠKOLSTVA

Európsky summit regiónov a

Začiatkom júla 2016 sa SND stalo dejiskom účasti predstaviteľov z 28 členských krajín EÚ. Počas prvého prázdninového víkendu sa pri príležitosti predsedníctva Slovenska v Európskej únii konal Európsky summit regiónov a miest a vybraní žiaci z Tomášičky boli pri tom.

K NINA JAKUBÍKOVÁ,
KVINTA B

Každý, kto aspoň raz za čas pozerá, alebo aspoň jedným ušom počúva televízne noviny, už počul, že tento polrok, od 1. júla 2016, sa Slovensko stáva predsedom rady Európskej únie.

Práve preto sa na začiatku júla v Bratislave uskutočnil Európsky samit regiónov a miest 2016. Úprimne, úplne som nevedela, čo to presne znamená, ale keď nám pani profesorka Zajačková povedala, že by sme sa tohto samitu mohli zúčastniť ako výpomoc, celkom ma to zaujalo. Ako všetci dobre vieme, pani profesorka má veľmi účinné presvedčacie techniky, takže keď nám vymenovala všetky výhody, prečo by sme tam mali ísť, hneď sa sedem z nás prihlásilo. Predsa len, bude to nejaká skúsenosť, niečo sa naučíme, a keď už nič iné, budeme mať na zopár prázdninových dní zabezpečený program, keby sme sa doma náhodou nudili.

Spolu so študentmi z pár ďalších škôl sme absolvovali pár stretnutí v zasadačke BSK a tam nám ako-tak objasnili, o čom vlastne celý samit je a čo bude našou úlohou. Na naše otázky odpovedali prevažne štýlom „to sa dozviete na budúcom stretnutí“ a na nasledujúcom stretnutí nám povedali to isté, ale čo už. Hlavné je, že sme sa tie najpodstatnejšie veci vôbec dozvedeli, či už deň pred samitom, alebo v samotné ráno v deň začiatku samitu.

Asi dva dni pred začiatkom sme prišli do nového SND, aby nám to tam trochu poukazovali a spoločnými silami sme zabalili okolo tisíc darčkových tašiek pre delegátov. Veľkú väčšinu

práce odrobila naša škola a naši „tímlídri“ iba pozerali a uznanlivo kývali hlavami, akí sú tí Tomášičkári šikovní. Samozrejme, nastalo pár komplikácií, ako napríklad keď sme zistili, že nám chýbajú magnetky do darčkových tašiek, alebo keď nám až do poslednej

chvíle nebolo presne povedané, kedy vlastne máme prísť a čo máme robiť, ale tak to už na veľkých akciách býva.

Nakoniec to však na moje prekvapenie vyšlo celkom bezproblémovo. Každému bola pridelená nejaká robota, či už to bolo napríklad rozdávanie prekladateľských staničiek, upozorňovanie účastníkov, aby si do sál nebrali jedlo a pitie (aj tak sa im to darilo prepašovať), alebo podávanie mikrofónov dôležitým ľuďom pri konferenciách. Tieto úlohy neboli náročné, aj keď musím priznať, že dorozumievať sa s Francúzmi po anglicky nie je úplne najľahšie. Keď už bolo veľmi zle, ešte vždy sme mali v zálohe metódu „usmievaj sa a prikyvuj“, ktorá je vo väčšine prípadov účinná.

Dovolím si teda povedať, že tento samit pre mňa skutočne bol skúsenosťou, ktorú ešte v budúcnosti určite využijem. Podľa môjho názoru nikdy nie je na škodu si vyskúšať byť za každú cenu slušný a zdvorilý, hovoriť po anglicky s ľuďmi z iných krajín a naučiť sa aspoň nejakej zodpovednosti. A keď už nič iné, dostali sme knižky s peknými obrázkami Bratislavy, a mohli sme sa zadarmo občerstviť všetkými dobrotami, ktoré tam boli pripravené, a myslím si, že za tie fajnové bratislavské rožky to naozaj stálo.

**“DOVOLÍM SI TEDA
POVEDAŤ, ŽE TENTO
SAMIT PRE MŇA SKUTOČNE
BOL SKÚSENOŠŤOU, KTO-
RÚ EŠTE V BUDÚCNOSTI
URČITE VYUŽIJEM.**

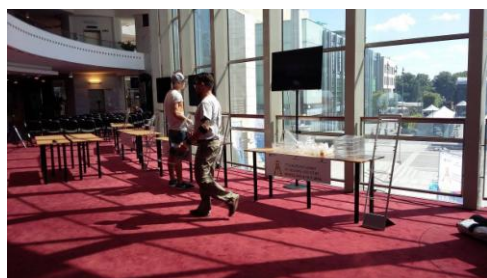

www.cor.europa.eu/BratislavaSummit
#BratislavaSummit

7th EUROPEAN SUMMIT
OF REGIONS AND CITIES
BRATISLAVA 8-9 | 7 | 2016

miest 2016

fotografie: facebook.com/committee.of.the.regions; TASR, Mária Slavičková

POVEDALI O NÁS:

„Je to medzinárodná udalosť a výborná skúsenosť do budúcnosti, preto som sa rozhodla, že sa summitu zúčastním,“ zdôvodnila Veronika, študentka Gymnázia Ladislava Novomeského. „Na škole sa učím angličtinu aj nemčinu. Teším sa, že som si mohla overiť svoje jazykové schopnosti a niečomu sa priučiť. Okrem iného je to veľká udalosť, preto som rada, že sem mali možnosť stať sa jej súčasťou a ukázať, čo v nás je,“ doplnila Tamara.

Zdroj: Ružinovské ECHO

TAMARA KAŇUCHOVÁ,
KVINTA B

Kvôli tejto udalosti sa viacerí žiaci z našej školy stretli aj počas prázdnin. Samotný summit prebiehal v piatok a sobotu 8.-9. júla. Prípravy, pri ktorých sme mali možnosť pomáhať, však začali už v stredu, keď sme v budove nového SND pomáhali baliť okolo 700 darčkových tašiek pre hostí summitu. Organizácia na tom nebola najlepšie, ale Tomášičkári si s tým poradili a urobili si vlastný systém. V piatok, keď sme sa ráno stretli v divadle, všetci slušne oblečení, sme sa s teamleadrami presunuli na naše miesta - buď v sále opery alebo činohry. V krátkosti sme si

vysvetlili, čo bude našou úlohou. Napríklad sme podávali prekladacie zariadenia, slúchadlá, počas diskusií sme podávali mikrofóny alebo sa snažili pomôcť, ak niekto niečo potreboval.

Pre mňa osobne to bola prvá takáto veľká akcia, na ktorej som sa zúčastnila zo strany organizátorov. Najskôr som si myslela, že to bude veľmi seriózne, ale potom som zistila, že ani naši teamleadri nevedeli vždy všetko presne, nie vždy vychádzali veci podľa plánov a celkovo to nebolo až také prísne, ako som čakala. A aj napriek skorému vstávaniu počas prvých prázdninových dní som rada, že som tam bola a videla, ako sa takáto udalosť pripravuje.

PATRÍCIA ANDICSOVÁ, 3. A

Moje dojmy z európskeho summitu regiónov a miest sú veľmi pozitívne. Spolu s ďalšími študentmi z našej školy som tam bola robiť hostesku. Mojou úlohou bolo usmerňovať zahraničných hostí na rôzne konferencie a debaty. Trošku som si oprášila svoje jazykové znalosti, a to hlavne z angličtiny. Napriek tomu, že nemám perfektnú výslovnosť, nebol vôbec problém sa porozumieť s cudzincami. Všetci boli veľmi milí, usmiali, až ma to príjemne prekvapilo. Určite som si odniesla nejaké skúsenosti do života, ako napríklad vedieť usmerniť masu ľudí, dohovoriť sa v cudzom jazyku a aj ako sa obliecť a správať sa v spoločnosti vážených ľudí. Som vďaka škole, že mi umožnila zúčastniť sa na takejto akcii.

“ SOM VĎAČNÁ ŠKOLE, ŽE MI UMOŽNILA ZÚČASTNIŤ SA NA TAKEJTO AKCII.

Alena Šišťíková

Na kávičke...s klasikom je rubrika, ktorá si v našom časopise vyslúžila čestné miesto. Pravidelne vám predstavujeme profesorov, ktorí sa po rokoch stali neodlúčiteľnou súčasťou našej školy a na ktorých mnohí bývalí študenti doteraz spomínajú. V tomto čísle vám prinášame rozhovor s pani profesorkou Šišťíkovou, ktorú väčšina z vás určite pozná.

Meno: Mgr. Alena Šišťíková
Kabinet: 1. poschodie, č. dverí: 103 (kabinet biológie)
Predmety: biológia, seminár z biológie + výchovné poradenstvo (utorok 12:45-15:00)

Tomašičkár: Ako dlho je GLN súčasťou Vášho života?

P.profesorka Alena Šišťíková: „Na škole učím od roku 1973, čiže to bude nejakých 43 rokov.“

T.: Ako spomínate na svoje prvé dni na tejto škole?

P.p. Šišťíková: „Nastúpila som, keď som mala iba 23 rokov, takže počas prvých dní si žiaci mysleli, že som nová žiačka. Raz sa mi stalo, že som sa opýtala žiaka koľko je hodín. Ten mi nastrčil ruku s hodinkami a v domnení, že som žiačka, odpovedal: „Veď sa pozri!“

T.: Na ktorú triedu najradšej spomínate?

P.p. Šišťíková: „Na všetky, ale najviac mi v pamäti utkvela moja prvá trieda, ktorej som bola triedna v rokoch 1984-1988.“

T.: Aký je Váš najkrajší zážitok medzi stien gymnázia?

P.p. Šišťíková: „Tak tých zážitkov bolo veľmi veľa, ale asi ten úplne najkrajší

bola stužková mojej prvej triedy. To bolo niečo výnimočné a nezabudnuteľné. Veľmi rada spomínam na to, ako ma

“ ODMALIČKA SOM CHCELA BYŤ UČITEĽKOU

napodobňovali.“

T.: Vždy ste chceli byť učiteľkou?

P.p. Šišťíková: „Áno, úplne od malička som chcela byť učiteľkou alebo sa zaoberať psychológiou.“

T.: Oblíbená kniha a film?

P.p. Šišťíková: „Filmy mám rada české komédie typu Slunce, seno a pár facek. Oblíbenú knihu nemám, ale páčia sa mi knihy z lekárskeho prostredia.“

T.: Aké je Vaše obľúbené jedlo?

P.p. Šišťíková: „Ja mám rada všetky múčne jedlá, ale moje najobľúbenejšie sú asi bryndzové halušky.“

T.: Vaše najobľúbenejšie jedlo zo školskej jedálne?

P.p. Šišťíková: „Tak to budú asi cuketové lasagne, ale mám rada aj rezeň!“

T.: Oblubujete radšej sladké alebo slané?

P. p. Šišťíková: „Sladké! Viem, že je to nezdravé, ale mám to rada!“

T.: Išli by ste radšej na dovolenku k moru alebo do hôr?

P. p. Šišťíková: „Hory! Hory! Hory!“

T.: Aká je Vaša najobľúbenejšia forma relaxu?

P. p. Šišťíková: „Lahnem si na chrbát, zavriem oči, pokojne dýcham, na nič nemyslím a pospím si aspoň 20 minút. Toto je pre mňa, ako keby som spala niekoľko hodín.“

T.: Ktoré mesto na svete by ste chceli navštíviť?

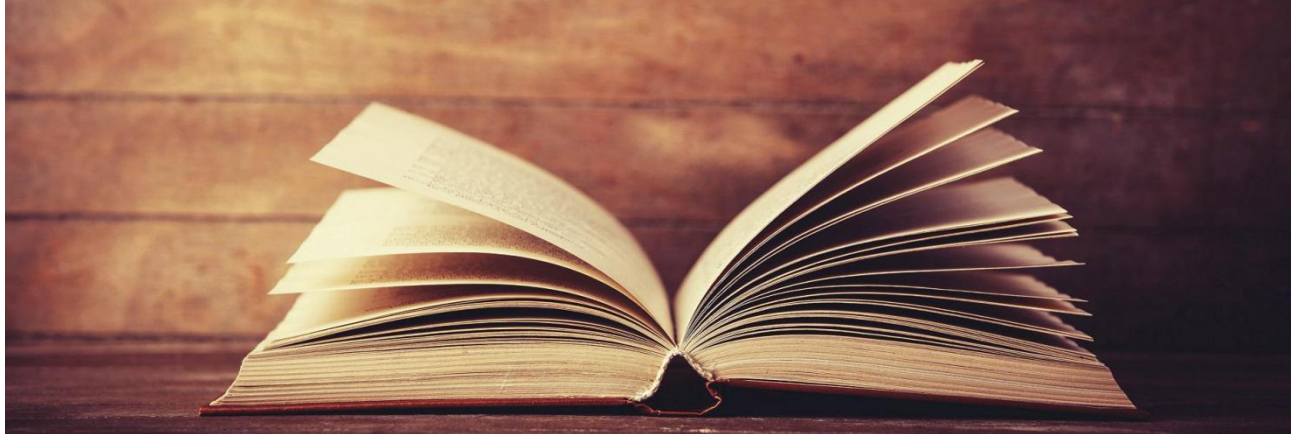
P. p. Šišťíková: „New York!“

T.: Ďakujeme za rozhovor!

Pripravila: Veronika Vladová, Kvinta B
Foto: Marcel Borský, Kvinta B

STO DNÍ ŠŤASTIA

Vážení čitatelia, dovolila som si priložiť ruku k dielu a odtrhnúť vás od každodenného učenia a priprav do školy. Musíte si predsa odčleniť postačujúcu jednu hodinu a prelistovať pár strán. Budete mať presne taký istý pocit, akým je výstižný názov rubriky.

Rozhodla som sa aj oboznámiť sa s vaším názorom a rozšíriť si poznanie o tom, čo radi čítate.

Na základe dotazníkov, ktoré som dala vyplniť žiakom v našej škole, som sa dozvedela zopár užitočných informácií.

Zväčša kolovali v triedach tercie a kvarty, takže aj tam, vzhľadom na vek, sa odrážajú výsledky.

Čo by ste si tipli na najčastejší žáner?

Samozrejme, dievčenský román. Pokiaľ mám zájsť do detailov, víťazom je kniha After. Na druhom mieste boli dobrodružné knižky, za ktoré hlasovali chlapci a na treťom mieste sa umiestnilo staré známe fantasy. Nie že by som čakala niečo iné, v podstate by ma asi šokovalo, kebyže máme na škole samé krvilačné povahy.

Čo sa vašich odpovedí na otázku „Čo sa vám najviac páči na knihe?“ týka, šokovaná som nebola. Nazbierala som veľa klasickejších odpovedí typu, že na knihách je najlepší dej, čo je, samozrejme svätá pravda. Alebo obal, nad čím som už ale trochu zalamovala rukami.

Neobišla som sa ani bez vtipnej príhody, keď mi jeden žiak napísal, že naposledy čítal Šlabikár. Treba mu povedať, o čo všetko prišiel!

Ten, kto rád číta, obracanie stránok mu robí radosť a dlhá absencia

čítania ho naopak deprimuje, ten vie, o čom hovorím.

Ako čerešničku na torte som si nechala otázku „Čo máte najradšej na tom, že čítate knihy, resp. prečo ich čítate?“ To som sa iba usmievala. Niektoré odpovede má až zahriali pri srdci.

Napríklad tá, a to prišlo od menšej žiačky, že najviac sa jej na knihách páči práve ten únik z reality. Veľmi pekná myšlienka, veď čo iné by vás prenieslo do druhého sveta, keď nie mnohými slovami napísaný iný príbeh?

Samotný názov rubriky je odrazom vašich odpovedí, pretože ma inšpirovali. Najčastejšie sa totiž

vyskytovala odpoveď, že najlepší je práve ten únik z reality, akési prenesenie do iného sveta. Ďakujem, vďaka vám mám skvelý názov.

Čítajte. Možno sa to mnohým z vás protiví, lenže čítanie vám dá istý nepoznaný druh zážitku ani nie tak vizuálneho ako duševného. Skús napríklad tip odo mňa – Sto dní šťastia (Fausto Brizzi).

Rada by som sa podelila o pár, a možno aj viac, viet ohľadom mojej obľúbenej knihy za posledné 3-4 mesiace. Pýtaš sa prečo? Pretože ti nemôžem dať lepšiu radu ako tú, že si ju máš prečítať!

Mám na to hneď niekoľko dôvodov.

V tejto knihe sa ukrýva také čaro, že sa ti zrazu na tvári objaví ús-

mev aj slzy (a tým nemyslím slzy šťastia, ani slzy od nehorázneho smiechu). Doteraz som ani ja neverila, že sa niečo také dá, ale presne tam viazne tento prvý dôvod. (Už teraz by som neváhala nad kúpou.)

Po obrátení poslednej stránky nadobudneš pocit, že rodina, priatelia a aj samotný život, sú vzácnou súčasťou nášho života.

Srdce sa ti naplní pevným optimizmom. Hlavný hrdina je totiž presne taký.

Vtipný, optimistický, ale aj... Ale aj chorý... Choroba zakomponovaná v diele je akousi výbušninou v strede poľa. Bojíš sa, čo bude, ale zároveň vieš, ako sa to skončí. Napriek tomu sa vieš smiať, vieš súcitiť a prežívať každý jeden deň.

Stále váhaš? Sľubujem, že neolutuješ ani jednu stránku, ani jednu vetu. Ani jedna osoba ti nezačne liezť na nervy, skúsiš sa cítiť ako oni, uve domíš si, čo je to žiť a ako málo je mať len 100 dní na to, aby si všetko napravil.

Moja rada znie, aby si nikdy nemával rukou nad žiadnym problémom. Až sa bude chýliť koniec nášho bytia, nemusíš všetko stihnúť. Nebuď ako hlavný hrdina, ktorý začal žiť, až keď začal umierať.

Dúfam, že máš knihu v tomto momente už objednanú. ■

Text: Kornélia Fülöpová, 3.A

Foto: emaze.com, pantarhei.sk

Hore nohami v Austrálii

Časopis Tomášičkar je späť aj s rubrikou Globetrotter, ktorá vám pravidelne prinášala a bude prinášať zážitky a príhody našich študentov, ktorí okúsili zahraničie. Pre prvé číslo v tomto školskom roku sme vypovedali Vandu Puchalovú z Kvinty B, ktorá v minulom školskom roku absolvovala trojmesačný pobyt v Austrálii.

T: V akom období si bola v Austrálii?

Vanda: Bola som tam od druhej polovice februára a vrátila som sa v prvej polovici mája.

T: Aké tam v tom čase bolo počasie?

Vanda: Bolo tam pomerne teplo. V Austrálii končí leto akurát vo februári, takže som nezažila úplné horúčavy. V máji už začínalo byť chladnejšie. Síce svietilo slnko ale popri mori fúkal vietor a celkovo tam bol chladnejší vzduch.

T: Prečo si si vybrala práve Austráliu?

Vanda: Mám tam rodinu, takže to bolo jednoduchšie na ubytovanie, ale Aus-

trália ma vždy ťahala tým, že je to od nás najvzdialenejší kontinent, všetko je tam naopak. Vždy ma zaujímalo ako to tam funguje.

T: Ako sa ti cestovalo?

Vanda: Cesta bola strašne dlhá. Letela som z Viedne do Amsterdamu, z Amsterdamu do Hong Kongu, a z Hong Kongu do Sydney. Vo Viedni bol trochu zmatok, pretože pre mňa nebolo miesto v lietadle, takže sa to muselo nejako riešiť. Nakoniec to dobre dopadlo. V Amsterdame som mala 4 hodiny pauzu, takže som sa mohla ísť v pohode najesť aj oddýchnuť si. Let z Amsterdamu do Hong Kongu trval asi

12 hodín, to bol pre mňa najväčší problém. Jedlo v lietadle bolo pomerne dobré. Teda ako kde. Celkovo to trvalo nejakých 28 hodín.

T: Tvoji rodičia sa nebáli?

Vanda: Musím povedať, že som sa bála omnoho viac ako oni, pretože tým, že mám dve staršie sestry, ktoré si toto už zažili, tak mali nejaké skúsenosti. Samozrejme že sa báli, keďže sú to moji rodičia, ale tak prirodzene ako by sa mal báť každý rodič. Ja som mala veľmi veľký stres hlavne z toho, že či sa na letisku dohovoria. A poriadny stres bol pre mňa aj to, že som išla na druhý koniec sveta úplne sama.

fotografie: Vanda Puchalová, Kvinta B

“ ĽUDIA V AUSTRÁLII SÚ
ÚPLNE INÍ AKO NA SLOVENSKU.
SÚ VEĽMI MILÍ A PRIATEĽSKÍ.

T: Do akej školy si chodila?

Vanda: Bola to škola pre zahraničných študentov, kde som mala výhradne len hodiny angličtiny, kde sme sa učili komunikovať, čítať, písať, hrali sme hry. Bolo to super.

T: Mala vaša škola nejaké pravidlá?

Vanda: Mali sme jedno jediné pravidlo, a to nehovoriť svojím rodným jazykom, iba angličtinou. Keďže to bola škola pre zahraničných študentov, stalo sa že tam bolo viac Nemcov, Číňanov a podobne, takže mali zakázané hovoriť medzi sebou svojím rodným jazykom.

T: Mala si predpísané, čo si obliekať do školy? Nosila si uniformu?

Vanda: V Austrálii má každá škola predpísanú uniformu. Deti ju majú aj na letné aj na zimné obdobie. Dokonca k tomu majú aj školské tašky a šiltovky. Ja som síce uniformu do školy nosiť nemusela, ale moje sesternice chodia do normálnej školy a majú predpísanú uniformu.

T: Ako vyzeral tvoj bežný deň?

Vanda: Ráno som vstala, a išla do školy. Vyučovanie začínalo od deviatej. Po dvoch hodinách som mala polhodinovú prestávku a ďalšie dve hodiny, po ktorých nasledoval obed. Na obede som bola niekde s kamarátkami

a poobede sme mali dobrovoľné hodiny alebo nejaké aktivity. Buď sme v rámci školy išli hrať rugby, alebo do kina, alebo som navštevovala hodiny tanca a gymnastiky.

T: Čo bolo pre teba na Austrálii najzaujímavejšie?

Vanda: Asi to, že tí ľudia sú tam úplne iní ako na Slovensku alebo v okolí Slovenska. Sú tam veľmi milí, zdvorilí, priateľskí. Bolo to také iné, pre mňa zaujímavé.

T: Jedla si tam niečo čo na Slovensku nemáme alebo nepoznáme?

Vanda: Áno. Veľmi dobré čokoládové keksíky – Tim Tam's. Sú najlepšie a ako sladkosť najtypickejšie pre Austráliu.

T: Aká bola školská jedáleň?

Vanda: V Austrálii školské jedálne nemajú. Všetci si tam nosia svoje vlastné obedy. Vždy bol vyhradený čas a bolo už na nás či sme išli na obed domov alebo niekam von.

T: Čo si na obed jedla? Nosila si si obed „z domu“?

Vanda: Vzhľadom na to, že je to strašne zdravá krajina, často tam jedia ryby so zeleninou. Takže môj najčastejší obed bola ryba so zeleninou. Obed mi väčšinou pripravovala moja teta, u ktorej som bývala.

T: A čo chlapi? Akí boli?

Vanda: Ako som už povedala, Austrália je zdravá krajina. Všetci tam športujú, a tak tí chlapi aj vyzerali. Sú veľmi vyšportovaní a majú krásne postavy. Tým, že sú Austráľčania takí priateľskí, tak sa niekoľkokrát stalo, že som išla po pláži a chlapi sa mi prihovorili, čo bolo super.

T: Stretla si sa aj s ľuďmi z iných krajín?

Vanda: Áno stretla som sa so Švajčiarimi, Brazíľčanmi, Španielmi, Kolumbijčanmi, Čechmi, Japoncami, Číňanmi, no Slovenka som tam bola jediná.

T: Aký je tvoj najzaujímavejší a najnezabudnuteľnejší zážitok?

Vanda: Bolo ich viac, ale veľmi ma bavilo víkendové kempovanie s mojou rodinou. V jednom kempingovom mesťčku to pre mňa bol naozaj zážitok, pretože okolo mňa behali kengury, bolo tam more, bývali sme v stane. Bolo to úžasné, taký oddych.

T: Čo by si poradila študentom, ktorí by chceli ísť študovať do zahraničia?

Vanda: Nech skúšajú nové veci, nech sa neboja komunikovať, aj keď to možno nebude vždy gramaticky správne. Aby sa študenti nebáli ísť do nových, iných vecí. Môžu len získať.

Pripravila: Viktória Leibnerová, Kvinta B

Počas minulého roku na našu milú Tomášičku zavítala aj sympatická angličtinárka - pani profesorka Darina Lešková. Ako sa jej u nás zatiaľ páči a kto bol jej detský idol si môžete prečítať v tomto rozhovore.

T: Vždy ste chceli učiť?

DL: Asi som vždy chcela učiť, lebo keď som bola menšia, do školy som sa učila tak, že som si predstavovala, že to, čo sa učím, vysvetlím žiakom. Na strednej škole to bolo také všelijaké, lebo všetky dievčatá chceli ísť študovať buď medicínu alebo právo, tak som možno inklinovala k niečomu inému. Nakoniec to vyšlo na učiteľstvo.

T: Aká ste boli študentka?

DL: Na základnej som bola veľmi dobrá študentka, mala som vždy „čisté“ vysvedčenie. Na strednej som troška poľavila. Z fyziky a matematiky mi stačila dvojka.

T: Čo patrí medzi vaše záľuby?

DL: Určite počúvanie hudby. Dva roky dozadu som hrala na klávesové nástroje. Veľmi mám rada pozieranie filmov, seriálov, chodenie do kina. Rada trávim čas s priateľmi.

T: Bavila vás angličtina vždy? Aj počas štúdia?

DL: Áno, vždy. Keď som bola malá veľmi ma zaujímali texty rôznych piesní. Občas som si ten text aj vytlačila a prekladala, pozerala som si slovnú zásobu a to mi zostalo aj doteraz.

**“PRETOŽE
UČÍM MALÉ AJ
VEĽKÉ GYMNÁ-
ZIUM, VÔBEC SA
NENUDÍM.**

T: Ako sa vám na GLN zatiaľ páči?

DL: Veľmi sa mi tu páči, kolektív je príjemný. Je to tu pre mňa také rôzno-

rodé, pretože učím aj malé aj veľké gymnázium takže sa vôbec nenudím.

T: Ako by mal podľa vás vyzerat' dokonalý deň?

DL: Dokonalý deň pre mňa začína o takej ôsmej, nemám rada dlhé vyspávanie. Nemalo by sa to preháňať s prácou. No a po práci už len relaxovať, možno ísť si zacvičiť alebo na bicykel. Samozrejme počúvanie hudby nesmie chýbať a možno večer niečo navariť.

T: Keby ste mali žiť niekde v zahraničí, kde by to bolo a prečo?

DL: Nemám rada veľké horúčavy, preto ma lákajú severské krajiny. Ľudia sú tam aj veľmi príjemní, je tam vysoká životná úroveň, takže určite Štokholm vo Švédsku.

T: Vraveli ste, že váš obľúbený filmový žáner je komédia. Aký je váš obľúbený film?

DL: Mám veľmi rada aj historické filmy napríklad Tróju. Rada si pozriem aj Osobného strážcu s Whitney Houston.

Oblíbený/á/é

Oblíbený seriál:

Dva a pol chlapa

Oblíbené jedlo:

Bryndzové halušky alebo bryndzové pirohy

Oblíbená farba:

Fialová

Oblíbený spe- vák/speváčka/skupina:

Skupina: OneRepublic

Spevák: Bryan Adams

Speváčka: P!nk alebo Alicia Keys

Oblíbený filmový žáner:

Komédia

Oblíbené zviera:

Mačky

Šťastné číslo:

22

T:Hovoríte aj iným cudzím jazykom?

DL: Na strednej som mala nemčinu, ale viac som sa samozrejme venovala angličtine.

T:Keby ste si mali vybrať cudzí jazyk, ktorý by ste vedeli bez toho aby ste sa ho učili, aký by to bol?

DL: Určite španielčina. Vždy keď som bola v zahraničí stretla som sa s mnoho ľuďmi, ktorí boli z Južnej Ameriky, zo Španielska alebo Portugalska, no stretla som sa aj s Talianmi, ktorí sa španielsky vedeli dohovoriť.

T:Kto bol váš najväčší idol počas detstva?

DL: Veľmi sa mi páčila Jennifer Lopez, ale od istého času som mala veľmi rada Waris Dirie, ktorá si prešla peklom, o čom napísala aj knihu. Bojuje za práva žien a je členkou OSN, takže ona bola pre mňa takým vzorom.

Pripravila: Viktória Leibnerová, Kvinta B

Foto: Marcel Borský, Kvinta B

Buď, alebo:

Sladké alebo slané?

Slané

Čierna alebo biela?

Čierna

Pláž alebo hory?

Pláž

Britský, americký alebo austrálsky prízvuk?

Americký

Happy Halloween

